

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Říjen 2009

Svatohavelské posvícení

3. číslo

BOHDANEČ - Kostel Zvěstování Páně

Neprosím o zázrak - Pane, nýbrž o sílu pro všední den.

Nauč mne umění malých kroků.

Učiň mne důvtipným a vynalézavým,

učiň mne jistým, abych si uměl správně rozdělit čas.

Daruj mi jemný postřeh, abych pochopil, co je prvořadé a co druhořadé.

*Prosím o sílu pro kázeň a míru, abych životem jen neproklouzával,
ale abych si běh dne rozumně rozdělil, abych si všiml záblesků světla a
výšin*

a abych si alespoň tu a tam našel čas pro kulturní prožitek.

*Dej mi poznat, že blouznění, ať o minulosti nebo budoucnosti, nepomáhá
dál.*

*Pomoz mi, abych to nejbližší činil co nejlépe a nynější chvíli poznal jako
nejdůležitější.*

Ochraň mne před naivní vírou, že v životě musí jít všechno hladce.

*Daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy a zvraty
jsou samozřejmým doplňkem života, kterým rosteme a zrajeme.*

Připomeň mi, že srdce často stávkuje proti rozumu.

Pošli mi v pravou chvíli někoho, kdo má odvahu říci mi pravdu v lásce.

*Dej mi denní chléb pro tělo a duši, projev tvé lásky, přátelskou ozvěnu
a alespoň občas prožitek, že mne někdo potřebuje.*

*Vím, že se mnohé problémy vyřeší tím, že se nic nedělá, dej mi, abych
uměl čekat.*

Chtěl bych také tebe a jiné nechat vymluvit.

Nejdůležitější věci si člověk neříká sám sobě, jsou mu řečeny.

Víš, jak velice potřebujeme přátelství.

*Dej, abych této nejkrásnější, nejobtížnější, nejriskantnější a nejjemnější
věci života dorostl.*

*Propůjč mi nutné vnuknutí, abych ve správném okamžiku
odevzdal balíček dobra, se slovy nebo bez nich, na správném místě.*

Ochraňuj mne před strachem, že bych mohl zmeškat život.

Nedávej mi co si přeji, ale co potřebuji.

Nauč mne umění malých kroků.

Antoine de Saint Exupéry

Milí farníci

Po letní odmlce Vás všechny opět srdečně zdravím. Léto je za námi, přineslo především odpočinek, zejména dětem a mládeži a také zážitky a události, tou nejvýraznější byla návštěva Svatého otce Benedikta XVI. u nás, které jsem se rovněž zúčastnil. Věřme, že dojmy, které si jistě každý odnesl ať už z návštěvy některého z míst, kde se konaly bohoslužby, nebo u sledování televize, či poslouchání rozhlasu, nás podpoří a povzbudí ve víře, životě a práci v dalších dnech hlavně v našich rodinách, mezi blízkými, ve farním společenství, školách, pracovištích, obcích a městech, tam, kde jsme, žijeme, působíme, abychom se skutečně stali solí pro své okolí.

Dnešní doba je nápadná odklonem od původních křesťanských hodnot. Pravdu často střídá lež, pokoru pýcha a ctižádost, službu potřebným vytlačily mocenské ambice, Boží svrchovanost zastihuje kult člověka. Dnešní krize není jen ekonomická, ale především mravní.

Přesto se Pán Ježíš sklání ke každému z nás a říká: „Hle všechno tvořím nové.“ Dává nám nový pohled na současnou situaci, nemusíme podléhat mediální propagandě. Ježíš může obnovit naši naději a víru, naše vztahy v rodině, v církvi, ve společnosti, ale především náš vztah s Ním.

K životu z víry žehná **P. Antonín Pavlas**.

POSVÍCENÍ - je vzpomínková výroční slavnost posvěcení kostela. Na rozdíl od poutě, kterou se připomíná světec, jemuž je kostel zasvěcen. Dostavba kostela byla totiž vždy mimořádnou událostí pro celou vesnici. Lidé věnovali místnímu kostelu mnoho peněz a dřiny, protože se stal duchovním, kulturním a

společenským centrem obce a rázem vyzvedl její význam. Obvyklými atributy posvícení je slavnostní bohoslužba a dále pak posvícenské koláče, místní speciality, taneční zábavy, setkávání příbuzných a přátel, průvody s maskami. Je jedním z nejoblíbenějších svátků na vsi, kterým se zároveň oslavuje ukončení polních prací.

Dříve se posvícení slavilo téměř v každé farnosti v jinou dobu, lidé chodili na posvícení konaná v okolních obcích, aby navštívili přátele a příbuzné, dobře pojedli a odpočinuli si od práce, tím se lidé bavili. Josef II. chtěl nějakým způsobem oslavy sjednotit a tak stanovil termín posvícení na třetí říjnovou neděli po svátku svatého Havla. Poddaní to přijali s nadšením a slavili „císařské“, nebo Havelské posvícení, ale svá místní posvícení si zachovali a slavili ještě „naše posvícení“.

První posvícení slavil král Šalamoun, když zasvětil Bohu nově postavený chrám v Jeruzalémě, kde se nacházela Archa úmluvy. Každý rok v ten stejný den pak pořádal hostinu pro své přátele na počest vysvěcení tohoto chrámu. My si také užijme a oslavme posvícení v našich místech bohoslužbou, setkáváním, odpočinkem i jídlem ☺.

ROK KNĚŽÍ: 19. 6. 2009 – 19. 6. 2010

Svatý otec Benedikt XVI. dne 16.3.2009 během audience účastníků plenárního zasedání Kongregace pro klérus ve Vatikánu oznámil, že při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye, faráře arského, vyhláší na období **od 19.6.2009 do 19.6.2010 Rok kněží**, jehož téma bude *"Věrnost Kristova, věrnost kněze"*. Papež zahájil Rok kněží modlitbou nešpor **19.6.2009** na slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova a v Den modliteb za posvěcení kněží.

Na tuto příležitost přivezl biskup z Belley-Ar relikvii Faráře arského. Rok kněží Benedikt XVI. ukončí 19.6.2010, kdy se zúčastní Světového setkání kněží na náměstí sv. Petra ve Vatikánu.

Během tohoto jubilejního roku bude sv. Jana Maria Vianneye prohlášen Benediktem XVI. patronem všech kněží na celém světě. Bude vydána mj. Směrnice pro zpovědníky a spirituály spolu se souborem textů papeže, které se týkají základních témat o životě a poslání kněze v současné době.

Kongregace pro klérus po dohodě s diecézními biskupy a představenými řeholních společenství podpoří a bude koordinovat různé duchovní a pastorační iniciativy, které umožní lépe pochopit, jak důležitá je role a poslání kněze v církvi a současné společnosti a jak je nutné posílit trvalou formaci kněží tím, že se propojí s formací seminaristů.

(zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce)

Většina z nás si určitě pamatuje modlitbu, která je vpravo v rámečku, kdysi jsme se ji modlili na konci bohoslužeb i v našich kostelích. Křesťanské nakladatelství Paulinky ji letos, v Roce kněží, vytisklo na záložky, které je možné si u nich zakoupit. Mohli bychom se k ní vrátit střídavě s modlitbami z kancionálu.

• • •

Modlitba za kněze

*Ježíši, Ty jako Dobrý Pastýř
jsi mezi námi v Nejsvětější
svátosti. Sešli Svou milost na
našeho duchovního otce. Dej
mu všechny potřebné milosti
k jeho i našemu posvěcení.
Posiluj ho, aby věrně bděl
nad Božím lidem, pro který
ho Duch svatý ustanovil.
Žehnej mu, když modlitbě
pozvedá k Tobě své srdce.
Žehnej mu, když nám
zvěstuje Tvé svatého slovo.
Žehnej mu, když pracuje pro
spásu nesmrtelných duší.
Učiň ho, podle Svého srdce,
pastýřem, který žije jen pro
své poslání, abychom, až
přijdeš soudit pastýře i stáda,
byli jeho korunou a radostí a
on aby dosáhl nevadnoucí
koruny věčného života.*

Amen.

• • •

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část druhá

M I C H A L O V I C E

Další zastávka věnovaná naší rozsáhlé farnosti bude patřit Michalovicím. Je to malá víska nedaleko Třebětína obývaná jak starousedlíky, tak chalupáři. V Michalovicích je 300 let stará zvonice, krytá šindelem, kde dříve bývaly tři zvony. Opodál je malý kostelík se hřbitovem. Starý zápis z kroniky říká: Uprostřed vsísky Michalovce nalézá se filiální kostelík, zasvěcený sv. Matouši, již

při r. 1350 je uváděn v děkanátu čáslavském. Duchovní správcové, „plebáni“ zvaní, dodáváni byli ke kostelu tomuto – jednak od vladyků ze Zhoře u Červených Janovic, anebo z děkanátu z Čáslavi. Ještě při r. 1418 se dočítáme, že plebán z Michalovic dne 11. srpna uváděl do Třebětína plebána Erasma, načež další vývoj plebánie není zaznamenán. R.1623 fara zanikla a kostel zpustl. Stav kostela v 17.století seznáme ze zápisu o inventáři všelikých pokladů a důchodů r.1676 uvedeného. Válkou třicetiletou utrpěl kostelík nezměrně. Po zániku fary, byl filiálně nejdříve v Ledči a od

r. 1759 k Bohdanči, kamž dodnes patří. Dílo zkázy dovršeno r. 1786. Vrchnost Ledeč nad Sázavou dala kostelík znovu opravit. V západní zdi lodní zasazen jest náhrobní kámen žulový 90cm široký a 130cm vysoký, patřící urozenému a statečnému rytíři Panu Adamovi staršímu Putzkartu Voděhradskému z Voděrad, který r.1588 o letnicích zemřel a v lodi kostela byl pohřben. Znovu opraven byl kostelík r.1924.

ROZHOVOR...

..... s dlouholetou členkou farní rady Farnosti Bohdaneč a obětavou pomocnicí, paní Žofií Tvrdíkovou

Můžete nám říci něco o sobě?

Pokusím se Vám něco o sobě přiblížit, pokud Vás to bude zajímat.

Kolik máte sourozenců, co dělají, co vaše rodiče, děti, můžete nám říct něco o nich?

Měla jsem jednoho bratra vlastního a jednoho jsme měli osvojeného. Můj bratr byl o 13 let starší a tenhle druhý jen o 6 let, takže jsme spolu vyrůstali a měli jsme se hodně rádi. Můj bratr Karel byl vyučen strojním zámečníkem a před 5. lety zemřel. Bratr Pepík byl vyučen pekařem, dělal to řemeslo celý život, dosud žije v Týně nad Vltavou. Moji rodiče již dávno nežijí, maminka zemřela v roce 1950, bylo jí 48 let (mně bylo 16 let) a tatínek se o rok později zabil na motorce, tomu bylo 56 let. Děti mám tři, dvě z nich mají vystudovanou vysokou školu a jedna střední. Já sama jsem již 8 let vdovou.

Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství?

Na dětství mám krásnou vzpomínku, jak mě tatínek vozíval na motorce v té lodičce (sajdkáře, tříkolce), on hodně jezdíval, byl zástupce firmy-prodej naftových a benzinových

motorů pro hospodářství, tehdy ještě elektrika nebyla. Jak se firma jmenovala už si nevzpomínám.

Čím jste chtěla být jako malá?

Ve druhé měšťance v Ledči nad Sázavou kam jsem z Pavlovic chodila, jsme psali sloh, „čím bych chtěla být“, a já jsem si v té slohové práci přála být úřednicí, to si dodnes pamatuji. To se mi vyplnilo a dělala jsem toto plných 40 let.

Jste vedená ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

Ve víře jsem vedená od dětství (i moje děti byly tak vedeny), na Obecné škole v Pavlovicích nás učil náboženství pan farář Endrle, na Měšťance v Ledči pan farář Sládek a na gymnaziu v Ledči pan děkan Slavíček. Z Pavlovic jsme chodili do kostela do Chřenovic (kam jsme patřili farností), ale více jsme chodili do kostela do Pertoltic, bylo to blíž.

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnila, nebo vylepšila?

Zpravodaj se mi velice líbí, myslím, že má všechny náležitosti a není co vylepšovat.

Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na naše stádo?

Nevím, jak mám na tuto otázku odpovědět. Jistěže mi dělá velikou starost, zda ještě více se nebudou uprazdňovat místa v kostelních lavicích, ale na druhé straně mi dělá radost, že se i v této dost nábožensky kritické době najdou mladí obětavci, kteří se starají o vzhled kostela zvenčí i uvnitř, výzdobu kostela, Zpravodaj, či zájezdy.

Co teď čtete?

Teď toho mnoho nepřečtu, moje denní četba je „Denní modlitba církve“ z Breviáře pro laiky.

Jak odpočíváte?

Odpočívám teď docela dost, protože po tom, co jsem prodělala, se toho mnoho už nestíhá - dříve byl můj odpočinek - pletení a úklid - dnes luštím křížovky.

Máte nějaké své oblíbené místo, kam ráda jezdíte?

Moje oblíbené místo je rodná víska Pavlovice, ale teď jsem tam byla před dvěma dny a k mému překvapení vesnice úplně zpusťla. Ze 42 obytných domů je osm obydlených, ostatní jsou chalupáři.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Já už té radosti mnoho nesdílím; opravuje se kostel, byla opravena kaplička ve Šlechtíně a to člověka těší, snad také dojde na opravu bohदानěčské kapličky.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

Nepotěšilo mě tolik věcí a příběhů, ale to zde nebudu rozepisovat, jen znám jedno přísloví „rána způsobená slovem je hlubší, než rána způsobená mečem“.

Který příběh z Písma máte nejraději?

Příběhy z Písma mám ráda snad všechny, ale teď mě napadá „Obrácení svatého Pavla (Šavla)“.

Které verše z Písma máte nejraději?

Nevím, co máte na mysli, které verše jestli Hymnus, Antifony, nebo Žalmy, všechno mám ráda, v Breviáři pro laiky je každý den verš.

Je něco co byste nám ráda sdělila a my jsme se na to nezeptali?

Myslím, že jste se zeptali až dost podrobně, takže není co doplňovat.

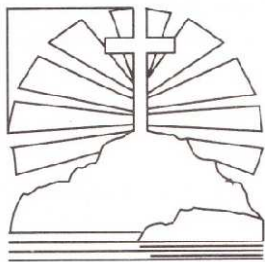
Těšíte se do nebe?

Do nebe se určitě těším, pokud bude „Pán Bůh“ tak shovívavý a vezme mě k sobě.

Děkujeme za váš čas a za rozhovor!

Příspěvek Ing. Františka Nešpora, člena farní rady z Farnosti Červené Janovice

Dominanty křesťanství

Při zamyšlení nad tímto tématem nelze se ve vzpomínkách nevrátit ke kázání našeho bývalého kněze pana děkana Karla Filipa. Při jednom svém kázání osvětloval příčiny toho, proč je převážná většina násilností a dalších trestných činů páchána zejména na nových městských sídlištích. Tato sídliště nejsou opravdovým domovem, protože poskytují pouze bydlení občanům. Skutečný domov je ten, kde člověk může prožívat nejen materiální ale také duchovní život. K duchovnímu životu je potřeba určité trvalé a nadčasové dominanty a to může mít pouze kostel s hlasem víry, to je hlas zvonů. Místo toho jsou na těchto sídlištích nabízeny různé druhy zábavy pro vyplnění volného času, z nichž některé jsou zcela nepotřebné pro život a některé životu lidí přímo škodí, jako jsou drogy, různé noční podniky s nechvalnou pověstí ale také bohužel našimi politiky podporovaný hazard. Všechna tato náhradní zábava však vyžaduje neustále mnoho peněz, které nelze získat poctivou prací. Proto někteří obyvatelé těchto sídlišť se snaží získat peníze a to jakoukoliv i nezákonnou cestou. Naproti tomu na venkově je ve větší obci kostel, v menší kaple nebo alespoň kříž a zvon. Na téměř každém obrázku nebo fotografii vesnického osídlení je kostel anebo kaple. Každá věž kostela ukazuje směrem vzhůru k tomu, co tady bylo, je a bude, co přesahuje naše dnešní starosti a někdy i naše malicherné problémy.

Jednou z těchto dominant ve farnosti Červené Janovice je i náš pozdně románský vilémovský kostel „Narození Panny Marie“. Dle písemných záznamů je jeho stavba datována okolo roku 1250 s tím, že byl ještě upravován v 18. a 19. století. Jednou z památek je i náhrobní kámen z roku 1602 s nápisem „tuto leží urozená panna Alžběta Libštejská z Kolovrat, dcera urozeného pana Heralda Libštejského z Kolovrat a na Janovičkách“. Podle určitých znaků na podlaze v přední části kostela je i pohřbena v kostele jakož i někteří další, což bylo prokázáno sondou v letošním roce. O jménech dalších pohřbených v kostele však nejsou písemné záznamy. Hlavní oltář je z roku 1670, kde na jeho stranách jsou i jména tehdejších sponzorů a to na straně levé „zemský soudní rada“, a na straně pravé „statečný rytíř“. Jednou z pozoruhodností kostela je biskupská kazatelna na jeho pravé straně.

Ke každé dominantě patří i kostelní zvon, kde jsou ve Vilémovicích na samostatné zvonici z 16. století. Přesný rok lze odvodit z letopočtu na zvonech, kde je uveden rok 1526. Hmotnost zvonů je 500 a 700 kg. Zvony byly vyrobeny v té době velmi známou zvonařskou firmou Ptáček Kutná Hora.

Počátkem 14. století byla ve Vilémovicích založena fara a vilémovský kněz až do roku 1623 sloužil mše svaté v Červených Janovicích, kde faráře nebylo.

V letošním roce byla provedena celková oprava zvonice a bude dokončena celková oprava střechy kostela.

Musíme být proto vděční našim předchozím generacím za stavby dominant našich domovů a udržovat je ve stavu důstojném kulturní památky a pro nás křesťany jako zdroj duchovní síly a naděje.

Ing. František. Nešpor

Náš Zpravodaj...✉

Sestry a bratři, opět jsme pro vás připravili další číslo našeho Zpravodaje, tentokrát k Havelskému posvícení v Bohdanči. Právě díky letní přestávce se nám nastrádalo spousta příspěvků a informací. Můžete se tedy dočíst nejen o opravách, obecních akcích a ve Farnosti, ale také o událostech, které přesahují naše okolí, návštěvě Svatého otce. Příspěvek jsme dostali i ze sousední Farnosti a opět jsme požádali o rozhovor dalšího farníka, v tomto případě farnici a to všem dobře známou osobu ve Farnosti – paní Žofii Tvrdíkovou. Jsme opravdu rádi, že si našla čas a neobávala se odpovědět na naše všetečné dotazy, vznikl tak velice hezký rozhovor. Smyslem těchto rozhovorů by mělo být vzájemné poznávání a také sdílení zkušeností.

Léto bylo doslova i obrazně žněmi. Na všechny příspěvky se teď nedostalo, ale počítáme s nimi do našich dalších čísel. Chtěli bychom určitě pokračovat v článcích o našich pamětihodnostech, kostelích, kapličkách, křížkách atd. neváhejte nás na ně upozornit, pokud bychom některé opomněli.

Vaše připomínky a podněty k článkům v jakékoliv formě at' písemné, ústní, či elektronické jsou vítány. Časopis je pro nás všechny ☺

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat

na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800,**

do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

NÁVŠTĚVA PAPEŽE BENEDIKTA XVI. V ČESKÉ REPUBLICCE

26. -29. ZÁŘÍ 2009

Papež Benedikt XVI. o návštěvě u nás

Cestu do České Republiky označil za "pout' a misi"

"Návštěva, kterou jsem podnikl také jako upomínku na pád komunistického režimu v Evropě před dvaceti lety, byla poutí na místo víry a působení významných světců. Tato cesta měla současně být znamením pro celou Evropu, pro náš kontinent, který se potřebuje znovu zamilovat do Krista a nabrat naději pro pravý život," řekl papež.

O nedávné cestě dále řekl: "Byla to skutečná pout' a zároveň mise do srdce Evropy: pout' to byla proto, že Čechy a Morava jsou již více než tisíciletí zemí víry a posvátnosti, mise to byla proto, že Evropa potřebuje najít pevné základy své naděje v Boha a v jeho lásku."

Svatý otec svou cestu shrnul následujícími slovy: "Moje první zastávka patřila známému Pražskému Jezulátku, které tak konkrétně znázorňuje tajemství vtělení. Toto zobrazení se nalézá v kostele zasvěceném Panně Marii Vítězné. Od Panny Marie si stále toužíme vyprosit skutečné vítězství, vítězství lásky a života pro naše rodiny a celou společnost. Poselství naděje, která je založena ve víře v Krista, bylo tématem eucharistické slavnosti v Brně a ve Staré Boleslavi, kterou jsem slavil spolu s mnoha mladými lidmi. Ve Staré Boleslavi jsem se modlil u hrobu svatého mučedníka Václava, jehož obliba spočívá také v tom, že před všemi svody světské moci dal přednost Boží říši."

Papež hovořil také o dalších setkáních, která při své cestě absolvoval. "Všude se mi dostalo srdečného přijetí, za což děkuji všem lidem v České republice. Kéž jim Bůh pomáhá znovu nalézt křesťanské kořeny, které formovaly jejich kulturu, a kéž jim pomáhá na těchto základech vybudovat svůj život."

Papež vyjádřil naději, že liturgické obřady, které se v České republice konaly, "přispějí k prohloubení víry a oživení katolické angažovanosti národů ve střední Evropě, hlavně pak mladých lidí".

(převzato z internetu; brněnské diecéze)

Řím, Vatikán, chrám Svatého Petra a náměstí, ve tvaru klíče

Z modlitby před Svátostí oltární

* *Není nutné mnoho vědět, aby ses zalíbil, stačí, jestliže mne velmi miluješ. Mluv tedy se mnou jednoduše, jako bys hovořil se svým nejlepším přítelem.*

Svatá Terezie z Lisieux říká:

* *Na zemi bychom se neměli na nic zaměřit ani na nejnevinnější věci, protože se jich musíme zřeknout v okamžiku, kdy na to nejméně myslíme. Uspokojit nás může pouze co je věčné.*

POUŤ DO KOSTELNÍHO VYDRÍ A DAČIC

Naše další pouť směřovala tentokrát do Kostelního Vydří a Dačic. Toto místo u nás není příliš známé, vyjma Karmelitánského nakladatelství, rozhodli jsme se je navštívit a dobře jsme udělali.

Program v neděli 12. července byl tento: v 6.30 ráno jsme vyjeli směrem na Ledec nad Sázavou, Koberovice, po dálnici na Jihlavu a poté přes Třešť, Telč a Dačice. V Kostelním Vydří jsme byli okolo čtvrt na devět, všichni si v klidu mohli prohlédnout celý areál, prodejnu Karmelitánského nakladatelství a lehce se občerstvit. Tu neděli tam slavili tzv. Malou pouť, což dosvědčovali stánkaři s cukrovinkami, kolotoče a další atrakce mimo areál. Kostel je zasvěcen Panné Marii Karmelské, odvozeno od pohoří Karmel, které se nachází ve Svaté zemi a kde ve 13. století vznikl karmelitánský řád, vzory jsou prorok Eliáš a Panna Maria.

V 10. hodin začala v plném kostele Mše svatá, které jsme se zúčastnili spolu s dalšími poutníky jak z různých částí naší republiky, tak rovněž z ciziny, z Německa. Ti s sebou měli svého duchovního, jehož kázeň byla volně překládána knězem z Kostelního Vydří. Po bohoslužbě zůstala naše výprava uvnitř a převor kláštera nám podal slíbený výklad o historii a současnosti kláštera, řádu a nakladatelství, které bylo pro mnohé z nás magnetem.

Kostelní Vydří je situováno na vršku, v krásné krajině, působí mnohem klidněji a komorněji, než jiná známá poutní místa, přesto jsme tam prožili krásné, duchovní dopoledne mezi příjemnými lidmi a tak není divu, že padl návrh se tam opět k nějaké příležitosti vypravit.

Do Dačic jsme přijeli okolo půl jedné a do dvou hodin byl čas se občerstvit, nebo projít městem, či parkem okolo zámku. Zašli jsme nejen do místních restaurací, téměř všichni U Malínek, ale také na náměstí, kde je památník kostky cukru, kterou právě v Dačicích poprvé na světě vyrobil v roce 1843 J. K. Radem.

Ve dvě hodiny šli zájemci, na prohlídku tamního státního zámku. Líbili se nám samonosné schody u vchodu, křišťálové lustry, nábytek, porcelán, obrazy,

knihovny a krásně naaranžované tylové záclony a závěsy, které, jak nám sdělila příjemná paní průvodkyně, bývá těžké po vyprání upravit do původního stavu.

V zámku si ještě někteří z nás prohlédli výstavu ke vzniku kostky cukru.

Poté jsme se dohodli, že na zpáteční cestě ještě navštívíme Telč. Počasí nám celý den přálo, nebylo horko ani nepršelo a tak jsme této možnosti využili.

Kdo si po příjezdu do Telče pospíšil, stihl ještě jednu z prohlídek tamního renesančního zámku. Prošli jsme se krásně zdobeným náměstím Zachariáše z Hradce, dali si kávu, nebo jiné občerstvení v tamních zahrádkách, či zašli do parku vedle zámku, kde právě

probíhala výstava fuchsí. Míjeli nás turisté nejen odsud, ale i ze zahraničí, což potvrdilo, že město láká i cizince a je kulturním dědictvím UNESCO. Telč byla příjemnou tečkou za našim výletem.

Pak už jsme plni dojmů a lehce unaveni uháněli k domovu, kam jsme dorazili všichni a v pořádku okolo půl sedmé večer, také díky panu řidičovi Tůmovi, který nás tentokrát vezl.

Výletu se zúčastnili farníci jak z Bohdanče, tak Prostřední Vsi, Bělé, Kotoučova, Nové Louky, Třebětína a také několik věřících z Červených Janovic a Pertoltic, našich sousedních farností, které spravuje pan farář Pavlas.

Výlet se nám vydařil, nejen kvůli hezkému počasí, bezpečné jízdě, ale hlavně proto, že našim záměrům a plánům bylo požehnáno. Zážitky z podzimního výletu do Želiva a Křemešniku zveřejníme v posledním čísle letošního Zpravodaje.

A. H.

S V A T Ý V Á C L A V (28. září)

*Svatý Václave, vévodo české země,
kníže náš, pros za nás Boha,
svatého Ducha, Kriste eleison!*

*Ty jsi dědic české země,
rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám, ni budoucím,
svatý Václave! Kriste eleison.*

Takto začíná chorál o svatém Václavovi, který slaví svátek 28. září. Český kníže Václav I. byl synem knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. Jeho prarodiči byli kníže Bořivoj a svatá Ludmila. Rodištěm svatého Václava je město Stochov u Kladna, měl jednoho bratra Boleslava. Po smrti knížete Vratislava se měl na trůn posadit Václav, ale 28. září 935 (spíše než 929) došlo ve Staré Boleslavi k Václavově úkladné vraždě, zosnované Boleslavem, kterého podbízel „čeští mužové“. Ostatky svatého Václava byly uloženy v kostele sv. Víta.

O životě svatého Václava nejsou téměř žádné spolehlivé doklady. Není jisté jeho datum narození ani datum úmrtí. Zpochybňují se důvody jeho zavraždění, rozdílný politický názor jeho bratra Boleslava.

Na začátku 14 stol. mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a od r. 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři. Stal se patronem české země.

Bohunka Laudátová

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK...

**za technickou pomoc při tisku tohoto čísla Zpravodaje
- Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové.**

SETKÁNÍ RODÁKŮ A OBYVATEL OBCE TŘEBĚTÍN

Dne 22. srpna 2009 se uskutečnilo první setkání rodáků a obyvatel obce v Třebětíně. V hojném počtu se sešlo spoustu pro mě známých i neznámých tváří, které buď obývají a nebo obývaly vesnice - Třebětín, Vickovice, Hostkovice. Po zahájení a pozdravu pana starosty nás seznámil kronikář s historií obce. Pak jsme se odebrali do nově zrekonstruovaného kostela v Třebětíně. Tam nás pan farář Pavlas potěšil malým koncertem a potom sloužil mši za obec. V kulturním domě nám mezitím připravovali oběd a se svými hudebními nástroji se rozkládala kapela. Odpoledne se tančilo, povídalo, vzpomínalo. Všechno se vydařilo, akorát trochu nepřálo počasí, celý den propršel.

Jana Laudátová

Velký úklid kostela v Bohdanči

V pondělí 17. srpna ráno se sešli dobrovolníci u kostela, byl opět letní slunečný den, a tak se všichni dali do práce. Vynosili koberce a sedačky ven, setřel se prach na všech oltářích, přešetřilo se dřevo, sklo. Nejvíce práce dalo drhnutí podlahy lavic a kamenné podlahy po celé ploše včetně sakristie. Sedačky do lavic a koberce byly vysány silným luxem, který zapůjčila paní Bělohlávková z Nové Louky, po vyčištění byly jako nové. Umyla se také okna.

Hlavní část úklidu byla hotová asi po půl jedné. Po vyschnutí plochy a vyslunění koberců a sedaček bylo vše opět uloženo dovnitř.

Kostelík se pořádně vyvětral, voněl vzduchem, čistotou a prokoukl zásluhou všech, kteří mohli přijít: paní Marty Stehlíkové z Kotoučova, paní Marie Bělohlávkové z Nové Louky, paní Evy Prchalové ze Řeplic, paní Aničky Píchové z Bohdanče, paní Jany Bartákové z Bohdanče, paní Marie Čaloudové z Bohdanče, pana kostelníka Josefa Holuba a Anny Holubové.

Úklid je samozřejmostí jak v malých kostelech, tak i větších, ve městech, obvykle se k tomu domluví farníci. Chrámy jsou prostorem, kde se schází lidé a patří Bohu. Je třeba je udržovat v pořádku a mít je v úctě, jako naši předkové.

Všem patří velký dík za čas, ochotu a námahu při údržbě, díky níž se v čistém a upraveném prostředí, které je naší vizitkou pro náhodné návštěvníky, cítíme všichni lépe, a kde můžeme důstojně slavit bohoslužby.

POVÍDKA

Náboženství

„Co z toho dítěte bude?“ ptám se v duchu nad nejedním capartem s rozčuchanými vlasy, roztrhanými kalhoty a rozvedenými rodiči, kterého navíc postihla ta tragédie, že chodí ke mně na náboženství. Je mu osm, nebo deset roků a slyšel už ve škole od kamarádů a z televize tolik věcí, že z toho má hlavu jako balon a nevejde se do ní už ani „ň“. Co mu mám říct, a ještě k tomu o Ježíši? Nic? Jenže když se mu nebude nikdo věnovat, přepne na druhý program, který vysílá ulice. Víte-li někdo, co a jak, poraďte. Bohatě se vám za to odplatím. Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to vám dám (moc toho ale nemám).

Na začátku hodiny, kterou míváme v našem malém farním sále, se pomodlíme a pak to nějak rozjedu. Totiž rozjedeme, společně s dětmi a také s Ježíšem, jak doufám.

„Milé děti, možná to víte, možná jste na to už zapoměly, protože jsem vám to říkal teprve stopadesátkrát, ale Pán Ježíš je tady mezi námi,“ začnu o něm vyprávět. „Je tady, třebaže ho nevidíme. On se totiž rád skrývá. To máte tak, jako když si hrajete na schovávanou. Někdo se vám schová, nevidíte ho, ale dobře víte, že je někde blízko. A že ho najdete, když ho budete opravdu hledat.“

Tak jsem vám to hezky teologicky vysvětlil, doufám, že jste to všichni pochopili. “

„Ano, já to chápu,“ přihlásila se bystrá žákyně Procházková, „Ježíš je tady s námi, i když ho nevidíme. Je schovanej ve skříni.“

Můj dialog s dětmi pokračuje na této a podobné úrovni a hodina nabírá obrátky. Ty jsou nejvyšší při různých hrách, které děti milují nade vše. Nyní, kdy jsme měli první hodinu po Vánocích, jsme si hráli na Tři krále.

„Děti, kdo chcete hrát krále?“ zeptal jsem se.

„Já!“ volaly všechny.

„No, když jinak nedáte...“ pokýval jsem hlavou a připravil se s nimi na hru. Děti tedy hrály Tři krále, na mě zbyla role Ježíše, kterému se králové klaněli a přinášeli dary. Byla to celkem pěkná hra.

Jelikož v rohu sálu stál ještě ozdobený stromeček, vyzval jsem je pak, aby k němu jedno po druhém přišly, přednesly nějakou prosbu a zapálily prskavku. Při tom jsme se společně modlili Zdravas Maria za každou vyslovenou prosbu. Takový malý dětský růženec. Prosby dětí byly hezké a zajímavé. Za babičku, za chudé, za mír ve světě, za sněhuláka, za křečka, za pana faráře atd. Jako poslední přišel na řadu malý Havlíček z druhé třídy. Nevěděl jsem, co řekne, ale tušil, že to bude zase nějaká „havlíčkovina“, kterou nemohl vymyslet nikdo jiný.

„Za to, aby spadla škola. Zdrávas Marie, milosti plná...“ prosil vroucně malý Havlíček a poprvé v životě si při modlitbě klekl. Váhal jsem, jestli se mám k jeho modlitbě přidat, nebo ne, ale nakonec jsem se přidal.

Za týden, při další hodině náboženství, oznamoval Havlíček zdrceně: „Pane faráři, Pán Bůh asi není. Naše škola stojí dál.“

Řekl jsem mu, že Bůh má dost času, a když se bude modlit vytrvale dál, třeba jeho prosbu jednou splní.

„No jo, ale já bych to potřeboval brzy, nejpozději do sedmi a půl roku, dokud tam budu chodit,“ dodal Havlíček a smutně svěsil hlavu.

Bylo mi ho líto a nevěděl jsem, co mu říct. Naštěstí se přihlásil o slovo rok starší Dvořáček a poučil ho: „Havlíčku, nebuď labuť. Škola jen tak nespadne, nezapomeň, že ji stavěli za Rakouska-Uherska. Ta něco vydrží! Stačilo by ale pár kilo Semtexu...“

„Tak dost, hošánci,“ přerušil jsem je rázně, „zapomeňte na to, že budete bourat školu a račte se věnovat náboženství. Aby vás přešly podobné nápady, budu vám teď vyprávět dobrodružný příběh z dávné doby, kdy ještě školy vůbec nestály.“ „To mě zajímá,“ ožil znovu nečekaně Havlíček a přestal okusovat půlmetrovou vánočku, kterou mu přibalila do tašky starostlivá maminka, majitelka pekárny.

„Je to příběh o tom, jak Izraelci dobývali Jericho. Jericho bylo velké město, které bylo těžké dobýt. Ale Jozue, vůdce Izraelců, spoléhal na Boha a ten mu poradil, jak na to. Poručil lidu, aby vyrobili sedm polnic z beraních rohů.“ Děti poslouchaly s nastraženými ušima. „Žádné zbraně, ale polnice, pamatujte si to,“ pokračoval jsem. „Žádné zbraně, ale popelnice,“ opakoval notorický popleta Čížek a s napětím a otevřenou pusou očekával, jak to bude dál.

„Sedmkrát s nimi obešli Jericho a pak na ně zatroubili. V tu ránu se hradby Jericha zhroutily jako domeček z karet a Izraelci pak město snadno dobyli.“

„To jsou věci, co? Je vám to jasné, nebo to mám dvakrát zopakovat? Nebo má někdo nějaký dotaz?“ Zvedly se dvě ruce. Potěšilo mě, že patřily zrovna Havlíčkovi a Dvořáčkovi.

„Co byste chtěli vědět, milí chlupci?“ zeptal jsem se. „My bysme s Havlíčkem chtěli vědět, pane faráři,“ pravil trochu nesměle Dvořáček, „kde by se dneska dalo sehnat sedm polnic z beraních rohů.“

(z knihy Jiřího Barhoně: Zlý farář přejel hodného psa, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2007)

PRO ZASMÁNÍ ☺

Poslala maminka Honzíka na faru se vzkazem a poučila ho:

"Hlavně nezapomeň slušně pozdravit - Pochválen buď Ježíš Kristus!"

Po návratu se maminka Honzíka ptala: "Tak co, pozdravils, jak jsem Ti říkala?"

A Honzík s bezelstným úsměvem odpověděl:

"Přišla mi otevřít hospodyně, tak jsem řekl - Zdrávas, Maria!"

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

Kulturní dění v obci Bohdaneč :

Dětský den – Tak jako již tradičně proběhl v obci Bohdaneč dne 6.6 2009 dětský den plný her, soutěží a překvapení. Tentokrát nás ale zradilo počasí a děti i dospělí byli vyhnáni z hřiště do přilehlé sokolovny. Nikomu to však nevadilo. Soutěže se přesunuly s námi a tak si všechny děti mohly tento svůj den výborně užít. Zasoutěžit si a vyhrát nějaké ty dobrůtky přišla pěkná řádka dětí. Zkrátka nepřišli ani větší děti a dospělí, kteří si mohli vystřelit na střelnici papírovou růží.

Vyvrcholením dne bylo dlouho očekávané překvapení. Z Brna nás přijela pobavit a poučit skupina historického šermu EXULIS. Všichni společně tak shlédli nejen bravurní rytířské souboje z doby středověku i renesance, ale také se o této krásné době dozvěděli spoustu zajímavých informací. Odvážlivci z řad dětí se pak do soubojů o ruku krásné dámy mohli zapojit osobně. Mladí rytíři Bohdanečtí prokázali mnoho odvahy a své soky nijak nešetřili.

Tímto bychom chtěli všem dětem i dospělým poděkovat za účast a těšíme se na další setkání u akcí pořádaných Kulturní komisí Obce Bohdaneč.

Hasičské cvičení

Ve stejný den se v Řeplicích navzdory dešti konalo hasičské cvičení, za účasti jednotek požární ochrany obcí Bohdaneč, Řeplice a Prostřední Ves. Byla prověřena technika a akceschopnost. Každý sbor provedl námětové cvičení, ověřil funkčnost hasičských stříkaček, nasátí vody, položení dopravního vedení, za použití rozdělovače provedl dva útočné proudy. Srazy jsou pořádány každoročně, v r. 2010 bude v Bohdanči, v r. 2011 v Prostřední Vsi. Na akci s účastí kolem 80 lidí se dostalo i na občerstvení a zábavu s harmonikou.

Ušlapt

Po sobotním obědě přijeli do Bohdanče změřit své síly cyklisté z širokého okolí. V tomto malebném kraji pod „dohledem“ sochy Zvěstování Panny Marie se konal již 6. ročník závodu „Ušlapt“ pořádaný kulturní komisí obecního úřadu v Bohdanči.

Závod byl rozdělen do šesti věkových kategorií, kterým byla přizpůsobena délka tratě. V „předškolácké“ kategorii s přehledem zvítězil Zdeněk Lanc, za ním dorazily Anežka Casková a Petr Musil. V kategorii 6-8 let slavil největší úspěch ledečský Vojtěch Kroutil. Na záda mu až do cíle dýchala Adélka Casková, za kterou dojel tzv. „o prsa“ Vojtěch Prchal. V kategorii 9-12 let soutěžila pouze jediná dívka Pavlína Jeníčková, která byla zařazena do stejné věkové skupiny ke chlapcům. Ač „slabšího“ vzezření, dojela mezi chlapci na krásném pátém místě. První dojel Patrik Hrabář. Na stříbrné příčce skončil Ondra Pálka a bronz urval bohdanečský Honza Šupolík. Jan Hampl kraloval kategorii 13-15 let a také si dojel pro první místo. Stříbrnou

příčku obsadil Jan Vrba a pro bronz si dojel Vladimír Harna. Mezi dívkami se na prvním místě umístila Klára Šupolíková a druhá dojela do cíle Veronika Zichová. Závod uzavřeli dospělí, kterým vévodil Pavel Šafler z Tasic. Stříbro vybojoval Jan Hampl ml. a bronz pak Jan Hampl.

Počasí se vydařilo, soutěžícím i přihlížejícím přálo. Pivo teklo proudem, klobásky voněly široko daleko a nechyběla ani dobrá nálada. Pro děti byl po celou dobu konání akce k dispozici zdarma velký skákací hrad na kterém naši nejmenší skotačily. Doufejme, že příští ročník „Ušlapto“ se bude těšit ještě větší účasti a zájmu diváků.

Nohejbalový turnaj trojic O pohár starosty obce Bohdaneč

Dne 28. 9. 2009 se konal v obci Bohdaneč na místních antukových kurtech 1. ročník nohejbalového turnaje „O pohár starosty obce“. K vzájemnému klání se sešlo devět tříčlenných týmů, které změřily své síly v herním systému „každý s každým“.

Vítězem 1. ročníku turnaje se stali zástupci ***Policie ve Zbraslavicích***, na druhém místě se umístil tým s názvem ***Amatérii (Jiří Fejfar, Pavel Trpišovský a Luděk Dudok)*** a na třetím místě tým ze ***Zbraslavic***.

Další umístění : 4. místo obec Bělá

5. místo Volencovi

6. místo obec Bohdaneč

7. místo Jardovi holky

8. místo SDH Prostřední Ves

9. místo Zelení draci z Peček

Turnaj se vydařil, k čemuž přispělo nejen výborné počasí, ale i dobrá organizace turnaje. Poděkování za sponzorování akce patří fa. Less& Patrick.

Sbírka na povodně – obec Bohdaneč

Obecní úřad Bohdaneč, ve spolupráci s Římskokatolickou farností Bohdaneč, uspořádal ve dnech 1.7.2009 až 14.7.2009 finanční sbírku na pomoc zatopené obci Bordovice, která se nachází na severní Moravě v okrese Nový Jičín.

Veřejnou sbírkou se vybrala od občanů fin. částka **3350,-Kč**, od zaměstnanců obecního úřadu fin. částka **1300,-Kč**, fa. Franci přispěla fin. částkou **2000,-Kč** a fa. Less a..s. fin. částka **10.000,-Kč**. Obec Bohdaneč věnovala ze svého rozpočtu fin. částku **8.350,-Kč**. Celkem starosta obce Ing. Jaromír Juna předal osobně starostce obce Bordovice Ing. Bohumile Trčkové, fin. hotovost ve výši **25.000,-Kč**, která bude použita na zdolání následků červnové povodně.

Naše obec dostala písemné poděkování od starostky Obce Bordovice paní Ing. Bohumily Trčkové za tuto finanční pomoc. Tento dopis je uložen v kanceláři obecního úřadu, kopie k nahlédnutí ve vitrínce u pošty a v kostele v Bohdanči.

Plánované kulturní akce

21.11.2009 od 20.00 hod. se bude konat v bohdanečské sokolovně „Kateřinská zábava“. K tanci a poslechu hraje skupina TRIO. Připravena bude bohatá tombola.

Co trápí obec

Chceme Vás seznámit s problémem, který je v současné době dosti aktuální.

V obci Bohdaneč pod místním hřbitovem začala přičiněním občanů vznikat černá skládka, která zasahuje nejen obecní pozemky, ale i pozemky soukromé, což se vlastníkům samozřejmě nelíbí. Zhruba před šesti lety uvedené pozemky byly vyčištěny a srovnány těžkou technikou. Již v loňském a převážně v letošním roce však již někteří nezodpovědní občané opět začaly zavážet vyčištěné pozemky stavebními sutěmi a jinými odpady.

Obecní úřad na toto reagoval a na cestu, která vede k dotčeným pozemkům umístil závoru s označením „skládka zakázána pod pokutou 5.000,-Kč“, čímž chtěl zabránit neukázněným občanům v dalším rozšiřování černé skládky. I přes provedená opatření se našli spoluobčané, kteří tohoto nedbají a nadále pokračují v rozšiřování skládky, čímž se dopouštějí mimo jiné, přestupku proti veřejnému pořádku dle ust. § 47 odst. 1., písm. h) za což může obecní úřad ve správním řízení uložit pokutu do 50.000,-Kč.

Řešení problému s uložením odpadů je při tom velmi jednoduché. Občan, který, chce uložit nějaký odpad, se dostaví na obecní úřad, kde mu bude sděleno, kam může odpad vyvést. Například stavební sutě, střešní tašky apod. lze použít na správkou obecních cest, trávu lze vyvést na hnojniště místního zemědělského družstva. Větve a lupení lze spálit na svých pozemcích po dohodě se sousedy.

Na závěr chceme uvést, že bude muset dojít k opětovnému vyčištění dotčených pozemků, což je finančně velmi nákladné. Vynaložené finanční prostředky by se zajisté daly využít účelněji. Bylo by i velice pozitivní, kdyby sami občané upozorňovali ty, z našich řad, kteří tam odpady vyvážejí, že je musí likvidovat legální cestou a ne takto. Vždyť tímto počínáním v podstatě utrácejí nejen peníze nás všech, ale samozřejmě ničí i životní prostředí v našem okolí.

Poděkování

Velmi nás těší, že i v dnešní uspěchané době se mezi námi najdou občané, kteří bezúplatně a z vlastní vůle obětují svůj drahocenný volný čas pro blaho obce. Tímto bychom chtěli poděkovat p. **Františku Tvrdíkov** z **Prostřední Vsi** za opravu obecních laviček.

Socha u kostela v Bohdanečích

Denně ten pomník míjíme, ale málokdo ví, jak se jmenuje a proč tam stojí.

Ve schůzi obecního zastupitelstva ze dne 10. listopadu 1935 na návrh p. Antonína Dvořáka bylo usneseno postavit pomník padlým spoluobčanům v I. světové válce.

6. září 1936 odpoledne byla stanovena slavnost odhalení pomníku padlým vojákům se zvláštním jmenováním bohdanečskému rodáku, padlému legionáři Hynku Horákovi. Kronika Obce Bohdaneč říká: „*Narodil se*

25.března 1889 v Bohdanečích, tamtéž byl i příslušný. Byl sklářem a pracoval v různých sklárnách v sev. Čechách i v Německu. Do čs. legií přihlásil se 14.května 1918 a přidělen byl k 33 střel pluku, s kterým odjel do válečného pásma 30.května 1918. V rakouské ofenzivě 15. června 1918 byl zajat rak. vojskem, odsouzen k smrti a dne 19. června 1918 v Davauza na Piavě oběšen. Po převratu bylo jeho tělo s ostatními popravenými legionáři převezeno do Prahy a tam čestně pochováno.“

Pomník zhotovila světelská firma Josefa Podpěry, spodek je ze světelské žuly a socha z hořického pískovce. Zhotovil ji sochař A. Jehlička z Podhorního Újezdu u Hořic. Zásluhou pokladního zdejší Kampeličky Antonína Dvořáka věnovala tato záložna na úhradu 5000Kč, ostatek byl zaplacen z prostředků obecních.

Slavnostní odhalení proběhlo opravdu ve velkém stylu. Přítomni byli příbuzní Horáka a padlých vojáků, zástupci ministerstva národní obrany, legionáři, okresní hejtman, čestná četa, pěvecký sbor Sokola, vojenská hudba z Čáslavi. Ruský legionář Horných přednesl slavnostní řeč. Nakonec proběhl promenádní koncert vojenské hudby na farské zahradě. Vojáci čestné roty byli pohoštěni kávou a pečivem, kterého hospodyně napekly takové množství, že si domů odváželi výslužku a byli tím velmi potěšeni.

V Obecní kronice najdeme i výstřižek z tehdejších novin, ve kterém je kromě jiného napsáno: „*Obec Bohdaneč, v okrese ledečském vykonala velmi pěkný čin postavením mohutného a krásného pomníku na výrazném místě, který je vkusně upraven*“.

Po roce 1945 byl na **Horákův pomník** přidán nápis: „*Obětmi druhé světové války*“ (zdroj: *Kronika Obce Bohdaneč; F.Pleva, Toulky vrchovinou*)

Krátce....

- ❖ tento Zpravodaj vychází u příležitosti posvěcení kostela Zvěstování Páně v Bohdanči – Svatohavelské posvícení
- ❖ další číslo našeho Zpravodaje by mělo vyjít těsně před Vánocemi, poslední adventní neděli, časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, příspěvky na tisk a papír jsou vítány
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky našim nemohoucím bratrům a sestřám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ v tomto čísle je opět **Rozpis bohoslužeb** na poslední čtvrtletí, Rozpis na celý příští rok 2010 bude volně vložen v předvánočním Zpravodaji; pokud si do něj přejete cokoli doplnit, upravit, či změnit, prosíme, kontaktujte paní Žofii Tvrdíkovou, nebo kostelníka, pana Josefa Holuba, rádi s vámi změny domluví, Rozpis je opět ve vitrínce venku na dveřích kostela
- ❖ **Výzva** – Obec Bohdaneč a ŘK Farnost Bohdaneč prosí o **zapůjčení starých fotek**, vztahujících se k Bohdanči a obcím v okolí a obcím spadajícím pod Farnost Bohdaneč; fotky budou naskenovány a ihned vráceny vlastníkům; obrázky našich vesnic by mohly být v budoucnu použity buď na propagaci – pohlednice, turistické letáčky, kalendář, nebo též na uspořádání výstavy, prosíme všechny, kdo mají v truhlách, či na půdě uložené tyto pamětnické fotky, aby je laskavě zapůjčili buď na Obecním úřadě, nebo ve Farnosti Bohdaneč. Předem díky za laskavost!
- ❖ Knihovna Bohdaneč má otevřeno každou sobotu dopoledne od 9. - 11. hodin, nebo po dohodě i v jiné dny; nabízí stávající tituly a knihy z výměnného fondu Středočeského kraje, dětské, beletrii, naučnou literaturu a časopisy, knížky je možné na přání objednat; dlouhé zimní večery se blíží, ne každý si teď dovolí nákup nových knih, které jednou přečte, návštěva knihovny je řešením; všichni čtenáři jsou srdečně vítáni!

Proběhlo:

- ❖ oprava severní strany venkovní omítky na kostele v Bohdanči
- ❖ výstava Svatý Pavel – apoštol národů, byla zapůjčena do kostela v Bohdanči z Farnosti-děkanství v Ledči nad Sázavou od srpna do října; autorkou je katechetka Mgr. Jana Sklenářová; na deseti oboustranných panelech, byl podrobně popsán život a dílo apoštola Pavla z Tarsu, jeho obrácení, myšlenky a poselství, které po sobě zanechal, výstava rozšířila naše znalosti o této významné biblické postavě a duchovně nás obohatila. Těšíme se opět někdy na další výstavu!

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2009 BOHDANEČ

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
4.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa Hlavu, jeho rodiče, rodiče Tvrdíkovy, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
11.10.	28. neděle v mezidobí	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
18.10.	29. neděle v mezidobí, Posvícení v Bohdanči	za rodinu Zajanovu, Kotrbovu a Kratochvílovu
25.10.	30. neděle v mezidobí	za Václava Tvrdíka, rodiče, bratra, jeho manželku Věru, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy

L i s t o p a d

1.11.	Slavnost Všech svatých	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johannesovu a Josefa Vohnického
8.11.	32. neděle v mezidobí	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
15.11.	33. neděle v mezidobí	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
22.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	za Josefa a Františku Všetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu
29.11.	1. neděle adventní	za Josefa Musila, rodiče a sourozence, za vnuka Martina a rodinu Flekalovu

P r o s i n e c

6.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence
13.12.	3. neděle adventní	na poděkování za Boží ochranu
20.12.	4. neděle adventní	za Josefa Hlavu, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12.	Štědrý den	za farníky a děti ve Farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče a bratra Oldřicha a jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlovy, Marii Klečákovou a bratra Josefa
27.12.	Svátek Svaté rodiny, Ježíše, Marie a Josefa	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a zetě Miloslava

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Antonín Pavlas**
 Adresa: Bohdaneč 8, 285 25
 Mobil: +420 604 170 227
 Telefon: +420 327 591 170
 E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub
 Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Čtvrtek	16.00 *	Červené Janovice
Pátek	16.00 *	Zbraslavice
Sobota	16.00 *	Pertoltice
Neděle	9.30	Bohdaneč
	11.00	Červené Janovice
	14.00**	Třebětín
	14.00***	Michalovice

* V letním období jsou slouženy Mše svaté ve všední den v 17 hodin

** V letním období každou první neděli v měsíci, počínaje 3.5.

*** V letním období každou druhou neděli v měsíci, počínaje 10.5.

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; **Bělá** – kaple sv. Jana Nepomuckého; **Dědice** – kaple sv. Petra a Pavla; **Dvorecko**; **Hlohov**; **Hostkovice**; **Kotoučov**; **Michalovice** – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; **Nová Louka**; **Prostřední Ves**; **Řeplice** - kaple Navštívení Panny Marie; **Šlechtín** – kaple Všech svatých; **Tasice**, **Třebětín** – kostel Navštívení Panny Marie; **Vickovice** – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy, Tomáš Šindelář

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány